

2^η ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΓΕΝΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΠΟΕ- ΟΤΑ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 29 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2008

ΘΕΜΑΤΑ ΗΜΕΡΗΣΙΑΣ ΔΙΑΤΑΞΗΣ

1. Ενημέρωση.
2. Εκλογή Αναπληρωτή Προέδρου.
3. Κλιμάκωση των απεργιακών κινητοποιήσεων.

Ν. ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ: Λοιπόν, κοιτάξτε να δείτε, συνάδελφοι, εγώ θα ξεκινήσω ανάποδα σ' ένα πράγμα που διαφαίνεται μια ομοφωνία γύρω από τη μορφή της κινητοποίησης και να υπογραμμίσω κάτι. Είναι τελείως λάθος όσοι πιστεύουν, ότι η μορφή μιας κινητοποίησης είναι διαφορετική από το περιεχόμενο. Εγώ δε θα πω πλαίσιο ας πούμε, όπως χαρακτήρισε ο Βασίλης και είναι αστεία πράγματα αυτά. Αλλά δεν υπάρχει ούτε στη ζωή, ούτε πουθενά διαφορετικά πράγματα.

Κάθε φορά τα πράγματα εκφράζονται ενιαία στη ζωή και στη μορφή τους και στο περιεχόμενό τους. Δε μπορούμε να τα δούμε ξεχωριστά και διαφορετικά και θα επιχειρηματολογήσω γι' αυτό, για να συμφωνήσουμε όλοι με τον ίδιο τρόπο που με μια ευκολία συμφωνάμε σε μία κλιμάκωση αν πραγματικά πιστεύουμε ότι θα πρέπει να 'χουμε κάποιο αποτέλεσμα στη συγκεκριμένη κινητοποίηση.

Η επιλογή ομόφωνα όπως διαφαίνεται μιας συγκρουσιακής μορφής και ας μη γελιόμαστε, η απόφαση αυτή είναι μια απεργία διάρκειας και μάλιστα σε μια πολύ δύσκολη και κρίσιμη περίοδο. Είναι έτσι ή δεν είναι; Όλοι έχουμε υπόψη μας, ότι το να μη γίνουν καρναβάλια ή να γίνουν με ένα τρόπο ή τέλος πάντων μετά από 6 μέρες σκουπίδι όπως και να έχει η πίεση της κοινωνίας, η πίεση της κυβέρνησης, η πίεση των Δημάρχων, οι οικονομικές πιέσεις μέσα στον κλάδο και όλα αυτά που ξέρουμε ότι σημαίνει η κινητοποίηση, πρέπει να ανέβουν οι μηχανές στο φουλ.

Θα πρέπει πλέον να μην υπάρχει δρόμος εύκολα προς τα πίσω, αλλά να αποσπαστεί όσο το δυνατόν η μεγαλύτερη επιτυχία από αυτή τη κινητοποίηση. Διότι η σύγκρουση θα είναι μεγάλη. Εκτός εάν το λέμε, δεν το πιστεύουμε, το εξαγγέλλουμε για να τους φοβίσουμε και σκεπτόμαστε ας πούμε πάλι στο παρά πέντε τον τρόπο που θα τους δημιουργήσουμε να αποσπάσουμε κάτι.

Εάν λοιπόν, μπούμε σε μια τέτοια κινητοποίηση, που εγώ συμφωνώ. Γιατί κανένα ζήτημα δε μπορεί να λυθεί εάν δεν περάσει πλέον σε μια ανοιχτή σύγκρουση με όλες τις πολιτικές που εκπορεύονται από τα πάνω και έρχονται κατά κύματα. Δεν έρχονται μια στιγμή. Ήδη το πρώτο κύμα ξεκίνησε από 1/1/08, έρχεται το πρώτο κύμα τώρα με αυτή την κατάσταση. Το δεύτερο θα 'ρθει το καλοκαίρι, μέχρι να φθάσουμε στην έρημη ακτή που λέγεται, αποδόμηση της κοινωνικής ασφάλισης.

Σε μια τέτοια λοιπόν, σύγκρουση μεγάλη το πρώτο ζήτημα που πρέπει να προτάξουμε είναι τη δυνατότερη, τη μεγαλύτερη δυνατή συμμαχία και την ένωση μέσα στον κλάδο. Είναι ψεύτικο το δίλημμα, να ενωθούμε οι παρατάξεις. Είναι ψεύτικο και αστείο, αφορά μόνο τα οργανωμένα μέλη των παρατάξεων και ξέρουμε, ότι ο κλάδος δεν είναι ενωμένος. Διότι δεν έχει τα ίδια εργασιακά, τα ίδια ασφαλιστικά, τα ίδια μισθολογικά πράγματα.

Κατά συνέπεια λοιπόν, σε μια τέτοια σύγκρουση θα πρέπει να προτάξεις και ο καθένας σ' αυτή τη σύγκρουση να βλέπει και το ατομικό του συμφέρον και οικονομικά και ασφαλιστικά και εργασιακά. Κατά συνέπεια εάν μπαίνει ξερά και από μόνο του, «όχι, τα Ταμεία μας», δηλαδή ΤΥΔΚΥ ΤΑΔΚΥ θα φαντάζει άχαρο, έως τραγικά αστείο, στον εργαζόμενο που 'ναι στο ΙΚΑ ή στον εργαζόμενο του STAGE που δεν έχει καμία ασφάλιση, στον εργαζόμενο που δουλεύει με δελτίο παροχής, να υπερασπίσουμε τα 1.500 ευρώ που θα βγάλουμε εμείς σε σύνταξη με τα δεδομένα τώρα. Δεν πιστεύω αν πάμε έτσι, θα φτάσουμε ποτέ εκεί. Απέναντι σε μια μέση σύνταξη του ΙΚΑ που είναι στα 600 ευρώ και το ξέρετε όλοι, απέναντι στο τραγικό ανασφάλιστο μέλλον που υπάρχει.

Άρα λοιπόν, από αυτή την άποψη είναι αναγκαίο να βάλουμε αυτά τα ζητήματα. Όπως αναγκαίο μόνο στο κεφάλαιο Ασφαλιστικό είναι να βάλουμε τα γενικότερα ζητήματα. Διότι η ρύθμιση τουλάχιστον που φέρνουν

και λεν, ότι «δεν αφορά Δημόσιο, αφορά ιδιωτικό» εμάς στην Τοπική Αυτοδιοίκηση μας αφορά όλους.

Δεν αφορά κάθε γυναίκα, νέα γυναίκα το ότι αλλάζει η κατοχύρωση σύνταξης απ' τα 50 στα 55; Δεν αφορά ότι τα 37 χρόνια της διαδοχικής ασφάλισης γίνονται 40; Δεν αφορά, ότι τα 58 με 35ετία γίνονται 60; Εκτός αν δεν έχουν σκοπό να τα φέρουν. Αλλά όλες οι πληροφορίες λεν αυτό.

Εάν δεν τα προτάξουμε και δεν τα βάλουμε αυτά τα ζητήματα μαζί με πρώτο απ' όλα σημαία μας, «όχι στη ενοποίηση των Ταμείων», πώς θα συγκρουστούμε στους Δήμους να τους χαλάσουμε τα καρναβάλια; Πώς θα συγκρουστούμε με τον εργαζόμενο δίπλα μας που θα συσσωρεύεται το σκουπίδι και θα λέει, «τι κάνουν αυτοί, υπερασπίζονται τα δικά τους μπροστά στη γενική μιζέρια τη δικιά μας να διατηρήσουν αυτό, καλά να τους κάνουν». Θα μας τραβάν όλα προς τα κάτω.

Απ' την ίδια λοιπόν, τη μορφή που ομόφωνα επιλέγετε μας αναγκάζει να διευρύνουμε το περιεχόμενο των αιτημάτων μας. Εάν δεν το κάνουμε αυτό, θα μας σφάξουν στο γόνατο. Εκτός εάν είμαστε τραγικά αφελείς και να πιστεύουμε, ότι εάν δεν τα βάλουμε αυτά κάποια στιγμή θα μας συμπαθήσουν, θα μας κρατήσουν στην άκρη και θα μας κρατήσουν ξεχωριστό το Ταμείο του ΤΥΔΚΥ και του ΤΑΔΚΥ. Κατά συνέπεια λοιπόν, πρέπει πάρα πολύ σοβαρά να τα πάρουμε υπόψη μας αυτά τα πράγματα.

Όταν ανοίγεις μια σύγκρουση που ξέρουμε ότι η απεργία η δικιά μας δημιουργεί πρόβλημα και συνολικά και στην κοινωνία, εάν δε συμμαχήσεις με την κοινωνία και δε βλέπει στο σκουπίδι που συσσωρεύεται και το δικό του αίτημα όπως έγινε την προηγούμενη φορά, εάν δε βλέπει στο σκουπίδι που συσσωρεύεται ή στις γιορτούλες που θα χαλάν και τα δικά τους ζητήματα την προσπάθεια που κάνουμε εμείς με αιχμή του δόρατος τα ασφαλιστικά δικαιώματα, όχι μόνο απ' την πλευρά της υπεράσπισης πέντε κεκτημένων, αλλά να ανοίξει όλα αυτό το πράγμα, να σταματήσουμε να κόψουμε ένα κύμα, να δημιουργηθεί γενικότερη συμμαχία σ' αυτό το πράγμα, να 'στε σίγουροι ότι δεν πρόκειται να αποσπάσουμε ούτε ένα κομματάκι και όχι, μόνο ένα κομματάκι δε θα αποσπάσουμε, αλλά θα φάμε και τέτοια κατραπακιά που δε θα μπορούμε εύκολα ξανά να επανέλθουμε να διεκδικήσουμε οτιδήποτε.

Με τον ίδιο συλλογισμό, συνάδελφοι, θα πρέπει να αντιμετωπίσουμε και τα άλλα ζητήματα τόσο στον τομέα που λέγεται «μισθολογικά». Δεν είναι δυνατόν, τη συγκεκριμένη περίοδο που λέμε, «καταθέσαμε τη διαδικασία συζήτησης της Σύμβασης για τις επιχειρήσεις» να μη βλέπει ο εργαζόμενος της επιχείρησης και το μισθολογικό του και το διαπραγματευόμαστε. Εκτός αν πιστεύετε, ότι μετά από μια τέτοια σύγκρουση, θα μπορούσαμε να ξανάρθουμε πάλι με μια άλλη μεγάλη σύγκρουση και θα βάλουμε και αυτά. Δε γίνεται έτσι στη ζωή.

Εγώ δε λέω και το είπαν και οι προηγούμενη συνάδελφοι, ότι όλα τα ζητήματα είναι διαπραγματεύσιμα μέχρι τέλους, ότι όλα πάμε να τα λύσουμε και δε σταματάμε και τα λοιπά. Υπάρχουν ζητήματα που τα αναδείχνεις, υπάρχουν ζητήματα που τα αποσπάζ, υπάρχουν ζητήματα τα οποία μπαίνουν άμεσα. Αλλά αν δεν το κάνουμε με ένα τέτοιο ενιαίο τρόπο, δε μπορούμε να έχουμε αποτέλεσμα.

Δεύτερο για τη μορφή και τελειώνω, συνάδελφοι, με αυτό. Είναι άνευ ουσίας η συζήτηση για το πότε κατατίθεται. Είναι μία ψεύτικη συζήτηση. Εμείς θα πρέπει να συζητάμε, το τι θα κατατεθεί. Εάν αυτό θα κατατεθεί μετά από πέντε μέρες, δύο μέρες ή ξέρω 'γω πότε, δεν έχει καμία αξία. Η διαπραγμάτευση στη ζωή γίνεται πριν κατατεθεί.

Με αυτή λοιπόν, την έννοια δε μπορούμε να μπούμε στη λογική, ότι αν το καταθέσει την άλλη βδομάδα θα κάνουμε 25 μέρες απεργία που λείει ο Βασίλης. Όχι, τα όρια είναι συγκεκριμένα.

Εμείς διαπραγματευόμαστε πριν την κατάθεση και σήμερα και η απεργία που κάναμε χθες αν θέλετε ήταν μια πολιτική απάντηση στις γενικές πολιτικές εξαγγελίες και τις πληροφορίες που καλό βέβαια θα 'ταν να τα έκαναν τα Γ'βάθμια όργανα, αλλά δεν το έκαναν, γι' αυτό χλεύασαν την κινητοποίηση της Ομοσπονδίας τα Γ'βάθμια συνδικαλιστικά όργανα.

Αλλά και εγώ τη θεώρησα μια άμεση πρώτη πολιτική απάντηση και αν πάμε με ένα τέτοιο συνδυασμό στόχων πολύ κλάδοι, και το έχουμε αποδείξει και στην πορεία και στη συνέχεια και παλιότερα, ακολουθούν, συντονίζονται αν θέλετε να μπορέσουμε να αναστρέψουμε αυτή την κατάσταση. Και δεν είναι τυχαίο, που μιλάν και για αντάρτικο στη ΔΑΚΕ. Δεν ξέρω τώρα πόσο βάση έχουν όλα αυτά. Αλλά φαίνεται, ότι δημιουργούνται

ρωγμές. Διότι αντικειμενικά μια σειρά ζητήματα σ' αυτό το κύμα αφορούν όλες μας αντικειμενικά σαν εργαζόμενους. Κάθε εργαζόμενο αφορούν.

Με αυτή λοιπόν, την έννοια με όλες τις δυσκολίες και υπάρχουν και ελιγμοί να κάνουμε εδώ πέρα, η συγκεκριμένη κινητοποίηση μπορεί να έχει τη δυναμική της ξεκινώντας έτσι όπως εξαγγέλθηκε με όλες τις δυσκολίες που υπάρχουν. Να εκτιμήσουμε το τι θα γίνει με τα καρναβάλια. Να εκτιμήσουν και τα Σωματεία. Εάν είναι να ηττηθούμε και εμείς να λέμε, αποχή και να είμαστε όλοι διακοπές και τα καρναβάλια να γίνονται και οι εργαζόμενοι να δουλεύουν και εμείς να σφυρίζουμε αδιάφορα με την αποχή μας, να πάρουμε άλλο μέτρο, να μην οδηγηθούμε σε ήττα. Να πάρουμε άλλο μέτρο αν εκτιμάμε κατά Δήμους και τα λοιπά.

Αν εκτιμάμε, ότι δεν πρέπει να γίνει, να μη γίνει. Αλλά δεν είναι το ζήτημα εκεί πέρα. Ό,τι κίνηση πρέπει να γίνεται από δω και πέρα, διότι πρόκειται για μεγάλη σύγκρουση και είναι η πρώτη μεγάλη σύγκρουση που θα γίνει για το Ασφαλιστικό και όλα όσα επακολουθούν, θα πρέπει να γίνει μελετημένα, σοβαρά και κυρίως, με αυτό το κριτήριο. Με αυτή τη λογική λοιπόν, νομίζω, ότι θα πρέπει να προχωρήσουμε το επόμενο διάστημα.